

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XVI. Euripidis Medea locus emendatus, & cum simili Ciceronis
compositus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

Varro, cuius super hac re sententiam, quæ Menandri eius heferat, ex Nonij duobus locis à me comparatam huc adscribam:

Non modo furis apertis, sed penè natibus apertis ambulat: cum etiam Thais Menandri tunicam habeat ad talos demissam.

Notat schema vestitus nostro seculo non insolens: ubi & hoc noto, vidèri politissimum virum more suo alludere ad locum poëta veteris æqualis sui, certe non multo maioris Turpilij, ex cuius Demiurgo hæc adferuntur:

aperta sura, brachia autem procerà horrore in mihi Ex corde exsuscitabant.

Verba sunt, ut apparet, puellæ fastidientis in proco & corpore enormi & deformi habitu. Itaq. sibi eas magis odio ac senio esse ait, ut ex eadem hac fabula citat Nonius. Eadem de causa scribserat Modium, quo, ut ex fragmentis intelligimus, in victu & vestitu reprehendit vtrumque τὸ πλεοντε καὶ τὸ ἐλαττον; probavit, id quod titulus docet, τὴν μεσότητι. Modius enim ipsi planè id est, quod Græcis τὸ μέσον, M. Tulij mediocritas quæ inter nimium & parum est. In quo libro præter cetera memorabile illud & tamquam è tripode Apollinis oraculum; non eos optumè vixisse, qui diutissimè vixent, sed qui modestissimè, id est modice. Quis verbis postremis ad Plauti, ut solet, alludit, Persa:

Modice & modeste melius vitam vivere.

CAPVT XVI.

Euripidis Medea locus emendatus, & cum simili Ciceronis compositus.

EURIPIDIS Medea primore statim fabula ita

B 3 allo-

alloquitur puerorum regionum magister eorum dem
alumnam anum.

πῶς δ' ἐχλ' θνητῶν; ἀρπ γνώσεις τόδε
ὅς πᾶς τις αὐτὸν τῆ πέλας μαῖλλον φιλεῖ.

Cum illa quæsta esset Iasonem benivolentia & p
tatis in suos parum meminisse; subiiciens hic, q
tandem, inquit, non idem facit at? iam intellegis
um esse vulgò quod dici solet,

Omnes sibi esse melius malle, quam alteri.

Sic enim versum posteriorem interpretatus est
antiquus, ut recte vidit eruditissimus Victorius: ubi
que præclare priorem ita ut nos scribimus lau
scholiaste admonitus, cum vulgò aliter legatur. So
iicit deinde ille apud Euripidem causarum quæ
contentionem, quis inducti amicos sibi plerumq
postponant:

οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδεις χάρει,
εἰ τῆς δὲ γ' ὀνῆς ὀνεκ' εἰς ἕργει πατήρ.

Quorum versuum prioris difficile est vt depellat
sententia iamdudum suscepta, legendum videtur
μὲν δὲ κλέει. Primùm viciniam litterarum ma
quis cõsideret, & is maximè qui librarium & co
pendia & ductum ex libris manuscriptis nouit: ma
ipsam ré putet. Hoc enim, opinor, vulgata lectio
nat, minùs multos quàm debet amare, partim multo
partim auaritia impulsos. quod & falsum & ineptum
est. Falsum, quia si philosophos audias, vix vnquam
magis amabis amico, vt ius amicitia non migres
eptum; quòd potius opponendi fuissent ij qui inuicem
deserent amicos, iis qui iustè; quàm qui auaritia
At nostrum hoc quod reponimus huic loco aptissim
mum, alij, inquit, ambitione acti se amicis antepo
nant.

Ant. M
Varia L
LII
23

nonnulli etiam turpis lucri cupidine: ne tu id
 nun iniquè feras, si sui amoris causa pater liberos ne-
 glegit. Ponit eadem M. Tullius Lælio, ut quosdam
 propositos, ad quos multæ multorum amicitia faciant
 naufragium. Sin autem ad adolescentiam perduxif-
 sent, dirimi tamen interdum contentione vel vxoria
 conditionis, vel comodi alicuius quod idem vter-
 que adipisci non posset. quod si qui longius in ami-
 citia prouecti essent, tamen saepe labefactari, si in ho-
 noris contentione incidissent. Quem ad hunc ipsum
 Euripidis locum respexisse valde suspicor: ita eadem
 omnia utrobique posita, quæ beniuolentiæ rescindunt.
 de sint, ambitio, auaritia, vxoria condicio.

CAPVT XVII.

Paccuij versus aliquot composui de coniectura, & correcti.

NONIUS in Senium ex Paccuij Peribœa hæc
 adducit:

*Parum est quod te atas male habet, ni etiam hic ad ma-
 lam atatem cruciatum adiungas reticenti.*

hic nemo non videt, mediocriter doctus saltim, lit-
 terulam fugitiuam vocis postremæ reprehendendam,
 ut fiat, *reticenti*. Illud fortasse non item, videri hæc
 adhesisse aliis aliquot versibus, quos malè diuisos
 Nonij locis quattuor ita compello, ut sic dicam,
 et compono.

se. Lapis cor cura, arumna corpus conficit.

*N. Parum est, quod te atas male habet, ni etiam hic ad
 malam*

atatem cruciatum adiungas reticenti?

Esare, quæ cor tuum timiditas territ at?

te. Mane, expedibo actutu: ibi quod cõtrà rogo Respondeas.